

žitju«, ko pa ni in ne more biti druge podlag, nego je v krščanskem zakonu, ki v najtesnejši medsebojni telesno-duševni združenosti zakoncev upodablja ljubezen in skupnost Kristusovo z mističnim telesom svoje Cerkve v zakonu, ki iz te združenosti medsebojno določa bitja dopolnjujočih se zakoncev ustvarjajočih najvišje duševne vrednote! Zato je ena najpomembnejših nalog katoliške akcije, da duševno preživi krščansko pojmovanje zakona. Krščanska načela se ne morejo uveljaviti v javnem življenju, če ne prekasijo in oblikujejo ter preoblikujejo osebnega življenja! Preporod družbe po katoliški akciji more izkristalizirati iz temeljitega ponravstvenja vsakega posameznika v najintimnejših virih človeškega soživljenja — to je v prvi vrsti v krščanskem zakonu. V tem oziru si ne smemo, zapeljano od modernega življenja, dovoliti nobene lakomnosti. Naše nravi v tem oziru morajo postati stroge brez vsega fagijejstva. Ni in ne more biti nobene katoliške akcije brez posvečenja, ponravstvenja in očiščenja naših oseb, brez ozdravitve in povzdige zakonskega življenja. V pravo, najtesnejšo in najlepšo bitno skupnost krščanskega moža in žene.

Spomenica naše univerze

Osnovna zgodovinska razprava prof. dr. J. Polca »Ljubljanska višja šola« v preteklosti in borba za slovensko univerzo (str. 2-230 spomenice) nas prenese v davno preteklost. Že leta 1398. je zgradila zasluzna Jezusova družba na mestu sedanje dekliške šole pri sv. Jakobu novo poslopje za svoj kolegij s filozofskimi in bogoslovnimi študijem. Tukaj je torej tekla na koncu XVI. stoletja zibel prvotnemu visokemu šolstvu in Ljubljani! Na isti način organizirani jezuitski kolegiji so bili leta 1585. v Gradcu, l. 1581. v Olomoucu in l. 1671. v Inmostu povzdignjeni v prava vsučilišča. Koncem prihodnjega XVII. stoletja so že imeli v Ljubljani tudi juristični kolegij in začetkom XVIII. stol. zasebna predavanja profesorja civilnega prava iur. dr. F. Wogathaja. Iz te dobe (okoli 1704) so ohranjeni proračuni »za neuresničeno novo ljubljansko univerzo« stolnega dekana Janeza Thalnitšcherja. Ta bi se imela zgraditi nasproti jezuitskemu kolegiju ob Ljubljani. Ob razpustu jezuitskega reda so obstojale v Ljubljani sledeče stolice: za logiko in metafiziko, moralno teologijo, moralno filozofijo, cerkveno pravo, za tudi za mehaniko, fiziko, zgodovino, matematiko in poljedelstvo.

V dobi prosvitljenega centralizma je morala l. 1785. oditi petnajstletna ljubljanska bogoslovca v Gradec, in dve leti pozneje je nepričakovano razpustila vlada tudi ljubljanski filozofski študij. Proti temu se je pritožil škof Karol grof Herberstein, in tudi kranjski deželni stanovi so zahtevali nazaj modroslovno šolo: v tujini se učeči Slovani bi se lahko odpravili materinske ter postali v domovini nerabni. Razen Kranjskega bi bila ta šola največjega pomena tudi za Hrvaško, Istro, Furlanijo, Dalmacijo, vse Primorje in beneško zaledje. Dunaj je bil predaleč in tudi predrag. Vlada je ugodila leta 1788. filozofski in l. 1791. bogoslovski študij. Sicer so se kmalu preselila višja učilišča po velikem požaru v nekdanji frančiškanski samostan na sedanjem Vodnikovem trgu. V tem, šele po potresu, l. 1900. podrtim »licejskem poslopju«, je našla zavetišče tudi prihodnja Visoka šola v francoski Iliriji.

Z naredbo maršala Marmonta je bila leta 1810. otvorjena Centralna šola. Po mnenju prof. J. Polca je na njo bolj vplivala takratna organizacija šolstva v Dalmaciji (kjer je bil došel Marmont za vojnega guvernerja) nego neposredne pariške naredbe. Za rektorja je bil imenovan kanonik Jožef Walland, in prinaša Spomenica njegovo sliko s podpisom »Régent des écoles centrales«. Osem izmed 12 stolic so bile zasedene s profesorji nekdanjega ljubljanskega liceja. Vršili so se sledeči učni tečajji: bogoslovski, pravni, inženjersko-arhitektni, kirurški in medicinski. V prvem letu se je vpisalo 301 učenec, in je imel glasom učnega poročila največ slušateljev: 104 prof. Janez Kersnik iz Most pri fiziki, ki je bila obvezna za različne tečaje. Po odhodu Francozov je ukinil iz Dunaja poslan prosvetni organizator prošt Jüstel medicinsko fakulteto, češ da je Ljubljana premajhen kraj, in tudi juristično, ker je odtegovala slušatelje od avstrijskih šol. Na njegov predlog se je leta 1815. vpostavlil licej v obsegu, kakor ga je imel pred Napoleonovo okupacijo. Toda spomini na francosko Centralno šolo še dolgo niso hoteli ugasniti. Nekdanji rektor Walland je postal prosvetni referent pri ljubljanskem guberniju. Z nekdanjim akademskim kancelarjem Matijem Ravnikarjem in poznejšim ravnateljem filozofskega študija, sta se še dolgo ob živih javnih udeležbi potegovala za obnovitev juristične fakultete. Leta 1819. je Dunaj končnoveljavno odbil te prošnje.

Trideset let pozneje je zopet obnovila revolucija te težnje. Leta 1848. so prinesle »Novice« prelepo spomenico licejskih profesorjev, prav oklic na narod z naslovom: »Vseučilišča nam je v Ljubljani treba. Kranjcem pa tudi vsem Slovincem sploh v predvidarke. Že poprej je isto zahtevalo mesto Kranj od deželne zbornice. Vlada je zavrnila prošnje o medicinski fakulteti, a dovolila otvoritev pravnih predavanj. Marca meseca 1849 je prišel v licejskem poslopju s predavanji iz državljanskega prava A. Mažgon, ki je kmalu na to umrl. Zapustil je v »Sloveniji« objavljen prevod občega zakonika. Junija mu je sledil dr. E. Lehmann s kazenskim pravom. S spoštovanjem gledamo zdaj njegova litografirana skripta: »Postave zoper hudodelstva i. t. d.« Spisal jih je kot slušatelj Luka Svetec, in so bila pomnožena v 30 izvodih. A prihodnje leto je zopet dvignila reakcija glavo: ministristvo je preneslo ljubljanska pravna predavanja na graško univerzo. Zaman je bilo vse protestno gibanje, ki ga je vodil dr. Janez Bleiweis. V Gradcu so se sicer vršila bogoslovna in pravna predavanja v slovenski. A poznejši znani pravnik dr. J. Krajnc, docent civilnega prava s 60 slovenskimi in dalmatinskimi slušatelji (med katerimi sta bila J. Razlag in L. Toman) se je že leta 1854. zahvalil za »dvomljivo namestitve«: naraščalo je sovraštvo nasproti »kov slovenstva« sproti nepotrebnim napravam, in tudi niso smeli slovenski dijaki polagati izpite v materinskih.

V dobi taborjev, ki je nastala po zakonu o svobodnem zborovanju iz l. 1867. so prevzeli vodstvo vsučiliščne akcije dijaki sami. Med njimi srečamo imena praških filozofov Fr. Levca in J. Jurčiča. Niso mirovali tudi »Bleiweis und Consorten« (kakor jih je označil v ministrski vlogi deželni predsednik baron Conrad-Eybesfeld). Pridružila sta se jim še štajerska voditelja dr. Razlag in dr. Zarnik. Leta 1870. je cesar naposled dovolil slovenska predavanja za predmete državne pravnega izpita v Gradcu, a prihodnje leto je zopet odklonila poslanska zbornica za to predvideno postavko. Takrat je zahteval poslanec dr. E. Costa v parlamentu, da se ustanovi slovenska univerza v Ljubljani. Seveda ni bil uslušan, kakor tudi dr. J. Razlag ne. Razočarana slovenska javnost je zopet morala čakati... Leta 1890. je obnovil boj v deželnem zboru Luka Svetec. Njegovo zahtevo slovenske oz. hrvaške juristične fakultete v Ljubljani so podpisali vsi slovenski poslanci... Po znanih izgedih nemškega dijaštva leta 1898. se je na predlog podžupana dr. Karela Bleiweisa izrekel za ustanovitev pravne in filozofske slovenske visoke šole tudi ljubljanski občinski svet. V deželnem zboru sta nastopila z isto zahtevo poslanka I. Hribar in poznejši utemeljitelj naše univerze dr. D. Majaron. V zgodovinski seji z dne 28. februarja 1899 je bil ustanovljen vsučiliški fond oz. dve ustanovi za bodoče slovenske docente. Zdan ni bilo več mogoče odstaviti vprašanje univerze z dnevnega reda. Leta 1899. je moral cesar pristati na sprejem poslanstva deželne zbornice, ki ga je hotelo zaprositi za ustanovitev vsučilišča. Kot člani so bili izvoljeni: knezoškof dr. Jeglič, poslanca dr. Majaron in Povše ter deželni glavar O. Detela. Vendar ni nikoli sprejelo to odposlanstvo obvestila o času sprejema... Protesti in shodi so se vedno množili. Leta 1904. je obljubil prosvetni mi-

Pomirjenje na haaški konferenci

Srčna zveza ostane — Loucher pripravlja ustanovitev angl.-franc.-nemškega premogovnega kartela

Haag, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Včerašnja seja finančne komisije, na kateri so se stranke poravnale, je bila zelo dramatična. Potem ko so se porazgovorili o stvarnih razlikah, je izjavil Snowden, da polaga važnost na to, posebno zagotoviti Cheronu, da ga ni imel namena žaliti. Take besede je v angleški poslanski zbornici že mnogokrat izrekel. Tam je znan, da ima hud jezik, toda dobro srce. Če bi bil vedel, da bi s tem Cheronu razžalil, ne bi bil tako govoril. Cheron je odgovoril: »Po tej lojalni in prijateljski izjavi smatram, da je stvar poravnana. Snowden je Anglež, jaz sem Normanec. Naši plemeni sta tekom stoletij večkrat tako hudo trčili skupaj, da nas tako majhen dogodek ne more odtujiti.« Belgijski predsednik Houtard je nato izjavil: »Ugotavljam, da pristrana zveza obstaja dalje.« Nato je še pripomnil Cheron: »Res, ostaja dalje.« Snowden in Cheron sta vstala in si podala roke.

Koncesije Angliji

Haag, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Na današnji seji finančne komisije je predlagal nemški gospodarski minister dr. Curtius poseben odbor, da bi se na njem glede stvarnih dobav razpravljalo o nekaterih angleških željah. Izjavil je, da je nemška vlada sporazumna s tem, če to želi Anglija, da ostane reeksport stvarnih dobav prepovedan. Wallenbergov dogovor mora ostati merodajen tudi za mednarodno banko. Ta pododbor bi lahko proučil tudi vprašanje recovery-akta, kakor tudi angleško željo, da cena reparacijskega premoga tudi po letu 1930. ne sme pasti pod ceno angleškega premoga. Nemčija kot srce Evrope mora ozdraveti, če hočemo, da ozdravi vse evropsko gospodarsko telo. Italijanski strokovnjak Pirelli je izjavil, da je neutemeljen strah Anglije, da bi bila s stvarnimi dobavami oškodovana. Potreba premoga v Italiji se je v primeri s predvojnimi časom zvišala za eno tretjino kljub temu, da se v Italiji vedno bolj izkorišča vodna moč itd., in samo to tretjino krije repa-

MacDonald za rezizijo Youngovega načrta

Haag, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Besedilo brzojavke, ki jo je poslal Macdonald Snowdenu, je sledeče: »Finančna komisija je storila veliko napako in preprečila neposredno ureditev, dokler ne bo končnoveljavno priznala naziranje, da zahteva poročilo ekspertov, naknadno proučevanje, da se izpolnijo pravične zahteve Anglije. Naša država brez ozira na stranke in nazore podpira stališče, ki ste ga zavzeli Vi. Vsi listi, kolikor sem videl, Vas krijejo. Vse stranke poslanske zbornice so z Vami. Odkrito upam, da so Vaši tovariši v finančni komisiji uvideli, kakšen položaj imajo pred seboj, in da najelementarnejša uporaba fair-play-a od države do države zahteva še enkratno proučevanje nekaterih delov načrta strokovnjakov. Naša akcija, podpirati ureditev evropskih razmer na podlagi dobre volje, je dokaz, da želimo konferenci uspeh v političnem in v finančnem pogledu. Toda mi smo dosegli mejo nepravilne razdelitve bremen.«

Proslava desetletnice weimarske ustave

Berlin, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Proslava desetletnice obstoja weimarske republikanske ustave se je izvršila povsod mirno in brez motenj. Središče berlinskih proslav je bila svečanost v državnem zboru, katere so se udeležili predsednik Hindenburg, vsi v Berlinu bivajoči ministri, diplomatski zbor in številni častni gostje. Slavnostni govor je imel notranji minister Severing, ki je zahteval notranji mir

Evropski krožni polet

Budimpešta, 12. avg. Korbiro poroča, da je tjakaj prispel ob 10.25 švicarski pilot Wirth, udeleženec sportnega krožnega poleta po Evropi.

Varšava, 12. avgusta. Na letališče v Varšavi so prispeli letalci krožnega poleta po Evropi na sportnih avijonih v nastopnem redu: Broad v 10.46, Miss Spooner v 11.02, Kirsch v 11.12, Osterman in Kleps v 11.33, Carrbery v 11.34, Nehrit ob 15.47, Roeder ob 16.09, Belmote ob 16.13, Lombardio ob 18.15, Botelo v 18.16, Mazotti ob 18.30.

Dunajska vremenska napoved: Lepo vreme, možno se pa tudi padavine, posebno na zapadu.

nister Hartel Italijanom tekom treh let popolno univerzo v Trstu. Nad 1200 slovenskih akademikov na Dunaju (Poljaki, Čehi, Rusini, Srbi, Hrvati in Bolgari) je odgovorilo s protestom in zahtevo univerze v Ljubljani. To zborovanje je vodil med. M. Rus, sedanji ljubljanski mestni fizik. Protest je prečital fil. I. Prijatelj, sedanji univ. profesor, med tem ko je govoril o »Našem razmerju do dunajske univerze« fil. N. Zupančič, sedaj minister na r. in ravnatelj etnografskega muzeja v Ljubljani. Ljubljanskemu županu I. Hribarju je obljubil isti minister Hartel kot pripravo za bodočo ljubljansko univerzo študijske podpore za mlade slovenske znanstvenike. Na ta način so mogli za leto dni v inozemstvo: leta 1902. — dr. G. Krek in dr. M. Škerlj v Lipsko, 1903. — prof. dr. J. Tomlinšek v Berlin, l. 1904. — dr. J. Polce v Berlin, l. 1905. — dr. F. Eller v Berlin in dr. R. Kušej v Bonn, l. 1909. — dr. L. Pitanič v Heidelberg in Bonnovo ter dr. Š. Sagadin v Heidelberg. Tako so se kopičila

cijski premog. Če se Anglija odriva, niso temu krive nemške stvarne dobave, temveč splošne razmere na svetovnem trgu, posebno tudi konkurenca poljskega premoga. Pirelli se je skliceval na to, da se je zmanjšanje stvarnih dobav v Youngovem načrtu doseglo samo z odločnim vplivanjem angleških strokovnjakov v Parizu, in naglašal, da se morejo velike reparacijske dobave izvršiti samo v blagu. Zato se strinja tudi z interesom angleškega finančnega ministrstva, da se nemške anuitete kolikor mogoče znižajo. Čim bi nastopila redukcija medzaveznikiških dolgov, bi prišla ta avtomatično v korist tudi Nemčiji. To je bilo soglasno mnenje strokovnjakov v Parizu.

Pariz, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Po včerašnji srečni poravnavi spora med Snowdenom in Cheronom se je razburjenje na konferenci pogojevalo, da se smatra poravnava samo za zunanjo, ker je faktični položaj ostal neizpremenjen. »Matin« predlaga, naj se v bodoče Youngov načrt ne obravnava več en bloc, temveč v posameznih nadaljevanjih, kar bi morda preje dovedlo do sporazumljenja. »Petit Parisien« nujno apelira na Macdonalda, naj pride čimprej v Haag, da imata on in Briand večjo svobodo kretanja. »Excelsior« namigava, na katerih poljih se pripravljajo kompenzacije za Snowdenove zahteve. Predvsem je to mednarodna reparacijska banka, v katere čistem dobičku se bo našlo dovolj, da se zadovoljijo vse one države, ki smatrajo, da niso dovolj zavarovane; pri tem bi sodelovali tudi ameriški strokovnjaki in Morgan, ki so že imeli včeraj podoben razgovor z nekim Snowdenovim sodelavcem. Razen tega je tudi lahko mogoče, da Loucher skupno z nekaterimi nemškimi rudarskimi industrijci, ki so včeraj prišli v Haag, proučuje možnost angleško-francosko-nemškega kartela. V splošnem smatra pariški tisk po včerašnji spravi v Haagu neuspeh konference za izključen. V najslabšem slučaju računajo samo z odgoditvijo razprav do začetka septembarskega zasedanja Društva narodov.

Haag, 12. avg. (Tel. »Slov.«) O izidu današnje politične konference, ki je trajala pol-druugo uro, še ni ničesar znanega. Ve se pa, da se je danes v bistvu razpravljalo o sestavi komisij za pripravo tehničnih podrobnosti pri izpraznitvi Porenja. Zdi se pa, da do razčiščenja še ni prišlo, ker se bodo jutri popoldne ob 4 sestali pri Hendersonu francoski, angleški in nemški delegati, da pojasnijo medsebojno svoj stališče. Politična komisija se bo sestala zopet v sredo popoldne ob 16, tako da bo jutrišnji dan prost za razne razgovore, v sredo pa bo popoldne seja finančne komisije, popoldne pa politične. Zelja Hendersona, da se javnost zaenkrat ne informira, se motivira s tem, da ima on kot predsednik odbora dolžnost, da sam sodeluje pri tem, da se zbližata nemško in francosko stališče. Vsekakor je danes gotovo, da bo mogoče doseči uspeh te konference samo tedaj, če bo prav dolgo trajala.

in slogu med nemškimi plemeni, na zunaj pa poudarjal resno republikansko voljo za mir. Na cesti Unter den Linden je bil ogromen nastop Reichsbannerja, na stadionu pa je bila velika otroška proslava, katere se je udeležilo več tisoč šolskih otrok. Zvečer so priridili ogromen umetelni ogenj, v vseh treh berlinskih operah pa so bile slavnostne predstave.

Obračunavanja med makedonstvujučimi

Sofija, 12. avg. Borba med sprtimi frakcijami makedonstvujučih, se nadaljuje in noče popustiti. Tako se je sedaj izvedelo, da sta se v vasi Čopina koncem julija spoprijeli dve skupini makedonstvujučih. Napadeni so bili morilci pokojnega Čauleja in en njegov tovariš. Tekom borbe je bil ubit še drugi morilec Čauleva. Podrobnosti o tej borbi niso znane. To ni osamljen primer medsebojnega obračunavanja med raznimi frakcijami makedonske revolucionarne organizacije. To medsebojno obračunavanje se je razširilo zlasti koncem julija in začetkom avgusta.

denarna sredstva in učne moči za slovensko bodočo univerzo. Takoj po prevratu, novembra 1918 se je ustanovila pod predsedstvom zasluznega dr. D. Majarona vsučilišča komisija. Njeno odgovorno delovanje je kmalu uresničilo stoletne sanje: dne 19. maja 1919 v prostorih državne obrtne šole na Gradišču so se skromno otvorili tehniški visokošolski tečajji. S tem so se dejansko pričela univerzitetna predavanja v Ljubljani. »To je začetek univerze« je ponavljal dr. K. Verstovšek, ki je kot vodja naše učne uprave vsučiliški komisiji pomagal odstraniti najtežje zapreke. Nepopolno težki, stoletja dolgi boj je bil zaključen. »Vsi ti napori, — je pripomnil dr. D. Majaron, — bi ne mogli ustvariti univerze, ko bi ne bil naš rod osvoboden in ujedinjšen s Srbi in Hrvati.« Stopamo s tem iz preteklosti v sedanost in zaključujemo svoj kratek pregled, da zopet zanimanju javnosti priporočimo Univerzitetno spomenico, dragoceno gradivo k zgodovini boja za naš obstanek!

Kongres vzhodnih cerkva

Praga, 12. avg. (Tel. »Slov.«) V Pragi se je včeraj začel tako zvani kongres vzhodnih cerkva, ki ima namen, proučiti vprašanja, ki bi mogla pospeševati zedinjenje vzhodnih evropskih cerkva s katoliško cerkvijo. Na seji je praški nadškof dr. Kordač prečital osebno pismo papeža, katero je prinesel s seboj iz Rima predsednik papeškega orientalskega instituta škof d'Herbigny. Papež omenja prejšnje slične kongrese v Velehradu, Ljubljani in Chicagu. Ti kongresi so ga zelo razveselili, ker iščejo sredstva in pota, da bi se needini bratje zopet vrnil v naročje rimske cerkve. Dalje se papež v pismu spominja za češkoslovaške katoličane pomembne tisočletnice mučeniške smrti sv. Vavla. Papež izraža upanje, da se bo praški kongres vzhodnih cerkev vršil v duhu katoliške tolerance in da vlada na kongresu Kristusova ljubezen in da se bodo ohranile temeljne smeri katoliškega nauka. Končno podeljuje papež vsem udeležencem kongresa svoj papeški blagoslov. Pismo je datirano z 2. avgustom.

Otvoritev svetovnega kongresa za reklamo

Berlin, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Wolfbiro poroča, da je bil v Berlinu otvorjen svetovni kongres za reklamo. Svečani otvoritvi so prisostvovali razni politiki in številni diplomatski predstavniki ter interesi. Kongres je otvoril njegov predsednik in bivši državni kancler Luther, ki je izrazil nado, da bo kongres pomagal učvrstiti mednarodne stike med državami. V podobnem smislu je govoril tudi zastopnik nemške vlade in minister pošte in brzojav Schätzl.

Kongres poljskih legijonarjev

Varšava, 12. avg. (Tel. »Slov.«) V Novem solncu se je začel včeraj letošnji kongres poljskih legijonarjev. Pilsudski ni prišel na kongres, temveč je poslal pismo, v katerem pravi, da so najhujše stvari in največje podlosti prizadejali državi vedno Poljaki sami, ne pa tujci. Izostali so tudi ministrski predsednik Svitalski, drugi ministri ter general Smigly, ki bi imel zastopati Pilsudskega, očitno zato, ker so pričakovali, da bodo prišli na dan notranji spori v taboru legijonarjev.

Varšava, 12. avgusta. (Tel. »Slov.«) Poljska agencija Pat poroča, da je bila na kongresu poljskih legijonarjev na predlog polkovnika Slavke, sprejeta resolucija, v kateri se ugotavlja, da so legijonarji zvesti vojskaški maršala Pilsudskega in da bodo vse svoje delo in vse svoje napore vložili v izboljšanje režima, v ukrepe za izboljšanje racionalnega življenja, pri čemur se hočejo držati principa demokracije. Kongres se je na koncu zavzel za pravice delavstva in zahteval njihovo zaščito.

Šahovski turnir

Karlovy Vary, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Včera dopoldne se je pričelo igrati 10. kolo turnirja. Igralo pa se je samo do 13 popoldne, ker se je popoldne igrala igra z živimi figurami. Igro sta igrala dr. Vidmar in dr. Becker ter se je končala remis.

V nedeljo so bile končane te partije. Partija dr. Vidmar—Rubinstein se je končala remis. Spielmann je porazil Thomasa, dočim je bila partija Maroczy—Tartakower remis.

Karlovy Vary, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Danes so se odigrale višee partije iz včerašnje desetege kola: Niemcovič je premagal Johnera in Capablanca Trebyala. Euwe, ki bi imel proti Mattisonu skoraj že izgubiti, se je rešil z večnim šahom. Bogoljubov je dobil partijo proti Colleju. Partija Canal—Gilg pa je remis. Marshall je premagal gđ. Menšikovo. Partija Sämisch-Yates je končala remis. Dr. Becker ni prišel k nadaljevanju partije proti Grünfeldu in je zato zgubil partijo s kontumacijo. Partija Maroczy—Johner iz devetege kola je bila remis. Partija Grünfeld—Menšikova iz devetege kola še ni končana.

Stanje po 10. kolu: Spielmann 9, Capablanca, dr. Vidmar 7, Bogoljubov, Niemcovič 6 in pol, Rubinstein, Euwe 6, Grünfeld 5 in pol (1), Mattison 5 in pol, Canal, Marshall, Johner, Sämisch 5, Tartakower, Yates, Becker 4, Gilg, Maroczy 3 in pol, Trebyal 3, Thomas 2, Menšikova 1 (1).

Drobne vesti

Angora, 12. avg. Anatolska agencija poroča, da je bila 3. avgusta podpisana v Meki pogodba o prijateljstvu med turško vlado in Hedžasom. Turčija priznava s to pogodbo neodvisno in teritorialno integriteto Hedžasa.

Pariz, 12. avg. Agencija Havas poroča, da je v prošli noči bil izvršen drzen vlom v draguljarsko trgovino v ulici Rivoli. Tatovi so odnesli dragocenosti, ki presegajo en milijon frankov.

Sofija, 12. avg. Georgij Markov, vodja ene frakcije zemljoradniške stranke je izjavil novinarjem, da se vrše pogajanja med vsemi frakcijami zemljoradniške stranke za končno zedinjenje.

London, 12. avg. (Tel. »Slov.«) Iz Bombaya se poroča, da je v poplavljenih pokrajinah ob reki Indus v kraju Sind izbruhnila kolera. Prebivalci se izseljujejo. Do sedaj je umrlo že mnogo ljudi.

Kaj je novega

Naši fantje in mošje na Brezjah

Veličastno zborovanje vojakov iz svetovne vojne na Brezjah. Na odru tik ob cerkvi govori g. major Colarič. (Razglednice se dobe pri fotografu Dreji Rovanu, Ljubljana, Poljanska cesta 12.)

Na naši priljubljeni božji poti na Brezjah so se preteklo nedeljo zopet zbrali slovenski bojevniki iz svetovne vojne, da si v bratski vzajemnosti podajo roke, obude stare spomine in se zahvalijo Bogu in Materi Božji, da so vsaj življenje odnesli iz vojnih grozot. Že v soboto popoldne so pričeli prihajati od vseh strani z vlaki, avtomobili, avtobusi, vozovi, holesi in peš. Glavne množice so pa prispele v nedeljo zjutraj in dopoldne. Zbralo se je nad 10.000 romarjev. Vsi vlaki so bili nabito polni, avtomobilov in voz je bilo toliko, da jih že niso imeli kam postaviti. Po Brezjah je vladalo med vse živahno vrvenje, v cerkvi, ki je bila ves čas nabito polna pobožnih vernikov, pa so neumorno spovedovali naši vrli frančiškani skoro nepretrgoma v soboto ves dan, celo noč in celo dopoldne v nedeljo.

Ob 10 dopoldne je predsednik Zveze vojakov iz svetovne vojne g. major Colarič pred cerkvijo otvoril veličastno zborovanje. Imenoma je pozdravil zastopnika poveljnika Dravske divizije g. polkovnika Nediča, komandanta Ljubljanskega vojnega okrožja, zastopnika velikega župana radovljanskega okr. glavarja Vavpotiča, zastopnika oblastne komisije dr. Kovačiča, zastopnika ljubljanske mestne občine dr. Fuxa, zast. rezerv. oficirjev Kuhariča, zast. invalidov Stanka Tomeca in zastopnika tiska. Nadalje je g. predsednik iskreno pozdravil vse, ki so od blizu in daleč v tako ogromnem številu prihajali na prijazne Brezje, predvsem prvega predsednika narodne vlade Jos. Pogačnika, vse bivše vojaške, starše padlih, matere in vdove, sestre, brate in sirote ter je zaklical vsem padlim, čijih kosti počivajo po najrazličnejših krajih Evrope, pa tudi borcem, ki so padli na Kajmakčalanu: »Večna slava!«
Spomnil se je tudi neosvobojenih bratov. Poudaril je, da jih slovenski vojak iz svetovne vojne ne bodo nikdar pozabili, ampak da bodo čuvali nad njimi kakor skrbno ljubeča mati nad bolnim detetom.

V nadaljnjem govoru je predsednik izjavil: Kot vedno patriotični vojaki se spominjamo danes našega najvišjega poveljnika, kralja Aleksandra. Predlagam, da se pošlje Nj. Vel. kralju naslednja brzojavka: »Več tisoč slovenskih vojakov iz svetovne vojne, zbranih danes na Brezjah, prosi Vaše Veličanstvo, da sprejmete izraze neomejene zvestobe do Vašega Veličanstva in Vaše visoke kraljevske hiše. Navdušeni vzklikajo: Bog živi Vaše Veličanstvo! Bog živi Njeno Veličanstvo kraljico Marijo. Njegovo Visočanstvo prestolonaslednika Petra in oba kraljeviča. — Martin Colarič, major v pok., predsednik Zveze vojakov iz svetovne vojne.«
Brzojavka je bila z velikanskim navdušenjem in odobravanjem sprejeta. Godba je zaigrala državno himno.

Nato je predsednik opisal delovanje zveze v preteklem letu in opozarjal zlasti premožnejše, da

vedno skrbijo v prvi vrsti za invalide, udove in sirote, posebno pa je opozarjal, da moramo vsi brez izjeme skrbeti, da se naša mladina vzgaja vedno v patriotičnem duhu in da se dvigne morala naše mladine, da bomo lahko rekli, da smo narod poštenjakov, narod zrelih mož.

Govoru majorja Colariča je sledilo dolgotrajno odobravanje.

Nato je zborovalce v kratkem, jedrnatem govoru pozdravil v imenu nujno zadržanega komandanta Dravske divizije generala Tripkoviča polkovnik Nedič. Poudarjal je svoje veliko veselje, da vidi tako velikansko število slovenskih vojakov zbranih na kraju, ki je vsakemu poštenemu Slovencu prirasel na srce.

V imenu velikega župana je pozdravil zborovalce okr. glavar Vavpotič, v imenu oblastnega komisarja dr. Kovačič, v imenu ljubljanske občine dr. Fux, v imenu invalidske organizacije tajnik Tom, ki se je zahvalil za podporo, ki jo vsako leto daje invalidom Zveze. Pismene pozdrave sta poslala general Maister in podmaršal v pok. Lavrič.

Na predlog predsednika majorja Colariča je bil nato z velikanskim navdušenjem izvoljen za častnega člana tajnik Zveze Franc Bonač z ozirom na velike zasluge, ki si jih je pridobil tekom let. Nato je bilo zborovanje zaključeno.

Sledil je pesniško navdahnjen cerkven govor g. Bonača, nato pa je imel sv. mašo bivši kurat g. Kogoj. Med mašo je krasno prepeval improviziran pevski zbor pod vodstvom bivšega organista Hafnerja.

Neštevne množice so se počasi pričele razhajati. Kljub izredno veliki udeležbi se je izvršila prireditelj v vzornem redu, kar je predvsem zasluga poštvalnih odbornikov Zveze s predsednikom majorjem Colaričem na čelu.

Tovarištvo je kleno vez med fanti in možmi, ki drži, ko se vse lomi. Tovarištvo, rojeno v ne-

sreči in prekaljeno v vsakoletni obnovi na Brezjah pred podobo največjega ideala našega vernega ljudstva — to tovarištvo nam je porok, da bodo sinovi Slovencev vselej zmogni velikih del.

Strela...

Kranj, 12. avgusta.

Včeraj popoldne okoli dveh je divjala nad Kranjem in okolico strašna nevihta. Med nalivom in vetrom je udarila strela v Stražišče v hišo, čigar lastnika sta Bajželj Gašper, sitar, in Eržen Franc, tov. delavec. Hiša je bila v trenutku v ognju, vsa ploha ni pomagala nič, ker je bila hiša lesena in s slamo krita. V času, ko je udarila strela v zgornji konec hiše, lasti Gašp. Bajželja, so bili vsi domači doma; sreča v nesreči je bila, da ni strela zahtevala človeških žrtev. Ker se je ogenj izrečno hitro širil, niso mogli domači rešiti ničesar razen golega življenja.

Na pogorišče sta prispeli takoj žiška pož. bramba in kranjska z novo brizgalno, ki se je prav dobro obnesla. Požrtvovalno delo obeh pož. bramb je bilo omejeno le na lokalizacijo požara, ki je bila zlasti še potrebna, ker je pihal močan veter od severa proti jugu, kjer je še več lesenih s slamo kritih hiš. Škoda vsled požara je velika, ker je bil zavarovan le posestnik Bajželj, pa še ta le za 10.000 Din. Eržen pa sploh ni zavarovan.

Dne 11. avgusta se je zbrala nad Tacnom in okolico huda nevihta. Med močnim gromom in treskanjem se je ulila ploha. Med nalivom je strela udarila v mlin g. Teršana, po domače »Mačka«. Mlin in hiša sta pogorela do tal. Kmalu za tem je udarila strela v Guncle v kozolec, ki je bil poln žita in je do tal pogorel. Gasilci so obvarovali ostala poslopja pred ognjem. Ker je bil močan veter, so se porazdelili le na brambo okoliških poslopij.

Samomor ali zločin?

Kranj, 12. avgusta.

Ko so šli ljudje v nedeljo zjutraj k sv. maši, so opazili pod savskim mostom tik ob vodi mrtvo truplo neznanega moškega. Vest o tem se je hitro raznesla po mestu. Kmalu nato je prišla na lice mesta komisija, ki je ugotovila, da je mrtvec Emil Vizjak, rojen l. 1862 v Mokronogu, pristojen v občino Hotič, okraj Litija. Po poklicu je bil Vizjak privatni uradnik, zadnje čase brez službe. Iz potnega lista, ki so ga našli pri njem, je razvidno, da je Vizjak prišel meseca maja iz Italije; kje se je nahajal pozneje, ni znano. Vse dokumente so našli poleg njega v vodi, kakor tudi palico in klobuk. Pri sebi ni imel nikakega denarja, četudi je baje dobil od občine prejšnji dan 50 Din. Ključni so obviseli na telefonskih žicah ob mostu, kar smatrajo za čuden, da je Vizjak padel raz most, pa bodisi, da je v samomorilnem namenu sam skočil čez most ali pa da je bil nad njim izvršen zločin. Našli so ga ležečega na hrbtu tik ob Savi nasproti Majdičevega mlina. Zdravniška komisija je ugotovila na mrtvem manjšo rano zadaj na glavi, dvakrat zlomljen prsni koš in v členku zlomljeno nogo. — Vizjakovo truplo so prepeljali v mrtvašnico tukajšnjega pokopališča.

Splašen konj z otrokom na vozu

Vič, 12. avgusta.

V zgodnjih dopoldanskih urah pretekle nedelje se je odigral na Tržaški cesti dolgotrajen in strašno mučen prizor, ki je s strahom navdal vsa vseh navzočih.

Mesar g. Zajc ima svojo mesnico sredi Glinca. Kakor običajno je pripeljal s konjem tudi to jutro meso od svojega četrte ure oddaljenega doma. — Spremljali sta ga tudi njegovi 8 in 7 letni hčerki.

Dočim se je starejša mudila nekje v mesnici ali drugje, je ostala mlajša sama na vozu. Konj je videti silno isker in plašljiv, in to lastnost je ta dan tudi temeljito izkazal. Iz neznanega vzroka je zdrinjal izpred mesnice na Tržaški cesti navzgor, odkoder je prišel in dirjal z ubogim otrokom na vozu kakor veter, ne meneč se za nobeno znamenje mimo idočih. Za vozom, ki je švigal v serpentinah sem in tja, da je kamenje letelo izpod koles, so se vajeti prosto vlekli po tleh. Nesrečni otrok je zrl vsako sekundo smrti v oči. Klicala in jokala je na pomoč, kar ji je bilo mogoče, vendar se konja nobenemu ni posrečilo ustaviti. Z odločno kretnjo se je nastavil pred drvečim vozom čevljar g. A. Oblak, toda konj se ga je ognil, voz pa ga je podrl in mu prizadel obšutno poškodbo. Kakor čebele iz panjev so drveli ljudje iz vseh hiš in skušali nastavljanje ovire konju, ki je drvil po levi in zopet po desni strani ceste in se z vozom zadeval ob obcestne kantone. Šele daleč izven Glinca, tam kjer je konec mestne električne napeljave, se je končal grozen doživljaj ubogega otroka; hvala Bogu, ne prestrašno. Radi silnega sunka ob obcestni kamen je deklica padla pod voz, čigar kolesa so ji šla čez glavo in se je nekajkrat pavaljala po cesti. Sreča v nesreči je, da razen občutnih, močno krvavečih ran po obrazu, glavi in nogah, hujših, zlasti pa kakih notranjih poškodb ni. Potem ko so jo nekoliko splaknili z vodo, jo je odpeljal domov oče, g. Zajc, ki je za splašanim konjem privozil s kolesom. Po čudnem naključju pa je ostal voz, katerega je pripeljal splašeni konj domov na dvorišče, popolnoma nepoškodovan.

Odkrijmo se mu!

Ljubljana, 12. avgusta.

Komu neki izkazujo tako čast v naši demokraciji dobi? Nikomur drugemu ne nego prijatelju in dobrotniku Ljubljane — Golovcu! Njegov čisti zrak, njegovi prostori, na členovitih višinah ležeči gozdovi so pravi zaklad za Ljubljano, ki se pa vrednosti tega zaklada še davno ne zaveda prav. Saj bi se drugače po njegovih zelenih vrhovih in bregovih že davno vseposvodi belile vile in počitniške hišice. Na Golovcu je solnce in blado kakor ob morju; ves dan ga oblivajo solnčni žarki, a ves dan veje tudi nad njim prijeten veterček, prinašajoč gozdne vonjave in z ozonom nasičen zrak. Boljšega zraka ni treba hoditi nikamor iskati. Le čuditi se je, da tu še ni nikakega sanatorija ali penziona, kamor bi hodili preko poletja tuji iz južnih, pa tudi iz severnih dežel. Neposredna bližina mesta, ki mu pa s svojimi slabimi hlapovi in s svojim zrakom in hrupom vendarle ne more do živga, daje Golovcu še večjo veljavo, še večjo privlačnost. Razgled, ki se nudi z Golovca na Ljubljano in celo Gorenjsko stran, je edinstven.

Brez dvoma imajo tisti prav, ki napovedujejo Golovcu še veliko bodočnost. Seveda pa je mnogo odvisno od mestne uprave, ki mora za ta del mesta ozemlja pokazati dovolj umevanja. Saj se je v zadnjih letih marsikaj zamujenega popravilo. Tako se je napeljal vodovod in izvršila kanalizacija na spodnjem koncu; cesta se precej skrbno neguje, tako da je v dobrem stanju. Seveda pa bi se dalo in moralo storiti še mnogo več: dovršiti kanalizacija, razširiti cesto, predvsem pa ustvariti nova zveza z mestom preko brvi pri zatvornici v Gruberjevem kanalu. Kakor čujemo, se mestna uprava s temi načrti že resno peča in jih namerava čim prej izvesti. Ljubljani se bodo s tem odprle nove možnosti razvoja in tujskega prometa. Zate naj se z deli nikar ne odlašajo, da se ne zamudi pravi čas.

Ob letnem času naj bi se tudi čim večkrat zvečer odprla zatvornica v Gruberjevem kanalu — zaradi klavnice. Pomisliti je treba, da je kanal posebno nižje doli (pri mostu pred Božjim grobom) kopališče za velik del prebivalstva in ob nedeljah kar mrgoli kopalcev.

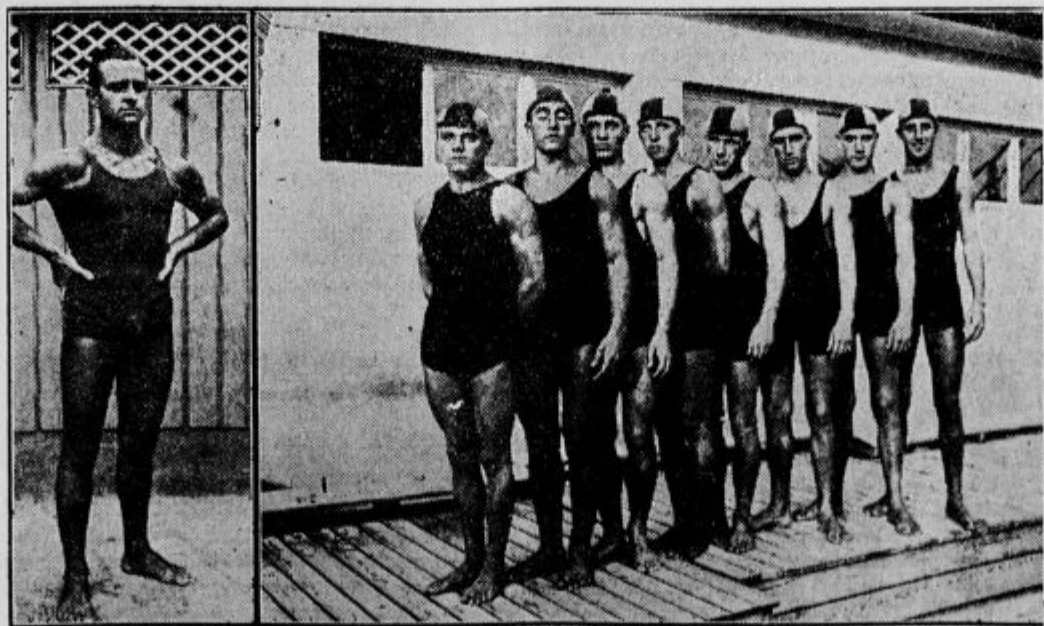
In še nekaj! Naselbina pod Golovcem nosi uradni naslov »Hradeckega vasa«. Ker se je naselbina začela po prizadevanju ljubljanskega župana Hradeckega, je čisto prav, da nosi njegovo ime; označba »vase«
pa bi se morala nadomestiti s »cesto«. Nobenemu meščanu ni prijetno, ako mora v svojem naslovu naznanjati, da stanuje ali da ima hišo v nekaki vasi. Podgolovčani spadajo v mestno občino ljubljansko in plačujejo mestne davčnine, zato se njihova naselbina ne more imenovati vase. Ker se bivša Hradeckega cesta imenuje sedaj Vidovdanska cesta, ni nobene ovire, da ne bi se Podgolovec imenoval Hradeckega cesta. Seveda se pa lahko krsti tudi drugače; le »vase«
naj se zamenja s cesto.

Koledar

Torek, 13. avgusta: Janez Berhm.; Kasijan.

Na levi: Uspel posnetek štarta seniork prsno na 100 m predtek I. skupine. Na sliki je še starter Popovič in štoper Macanovič pod dežnikom vrhovni sodnik Lukič in pri deski naš Kavškov Zane. — Na desni: Damska štafeta Jadrana, ki je na progi 4x100 m postavila v času 6.08 nov državni rekord. Borba za to mesto je bila izredno ostra med Jadranom in Jugom Plavalke od leve proti desni: Roje, Godina, Senjanovič in Slavinič.

Waterpolo moštvo Juga iz Dubrovnika, ki si je po lepi igri z zmago 3:0 nad splitskim Jadranom ponovno osvojilo državno prvenstvo. Vkljub temu, da je šlo obema lokalnim rivaloma za ponosen naslov, je bila igra v vsakem oziru fair in sta pokazali obe moštvi, da sta vzgojeni v pravem zdravem sportnem duhu. — Na levi: Egon Strnad (Ilirija), državni prvak v skoku z deske.

V potu svojega obraza sta g. Kramar (sedi) in g. Vodišek (stoji) prenašala potom radia potek waterpolo tekem. Kakor čujemo, so se poslušalci izbornu zabavali.

Najmanjši sodnik arhitekt g. Vojin Simič iz Belgrada. Okoli njega od leve proti desni: Pilič (Jadran), ki je zasedel 2. mesto v skokih z deske; Grilec (Karlovec), ki je skakal izven konkurence in Kordež. Zadaj vrhovni sodnik D. Lukič.

Sveta življenje in vrvenje

Dr. Marinković, jugoslovanska zun. minister, ki načeluje naši delegaciji na haški konferenci. — Baron Houtard, belgijski finančni minister — stalni predsednik finančnega odseka haške konference. — Sir Maurice Hankey (desno), angleški delegat — generalni tajnik haške konference.

„Čez lužo“ nekoč in danes

Saj niti še ni tako dolgo, odkar se je odpravil Krištof Kolumb na morje, da odkrije Ameriko. Natančno pred 437 leti, to je 3. avg. 1492. je odplul s tremi majhenimi karavelami — brzojadrnicami: »Santa Maria«, »Nina« in »Pinta« proti neznanemu cilju. Preplul je »veliko lužo«, ki loči stari svet od novega, in se dne 11. oktobra, to je po dveh mesecih in osmih dneh vožnje izkrcal na Bahamskem otoku San Salvador. Te dni je pa orjaški nemški parnik »Bremen« porabil za prekoceansko vožnjo samo dobre štiri dneve in pol. S tem je ponazorjen ves silni napredek pomorstva, da je celo »plavajoče mesto« potrebovalo za vožnjo 14-krat manj časa nego Kolumbove orehove lupine.

Prvi parnik, ki si je upal preko Atlantskega oceana, je bila »Savannah«, zgrajena na kolesa, ki je l. 1818. dospela iz Savannah v Liverpool v 26 dneh. Ko je Ressel iznašel ladijski vijak, se je prekomorska vožnja znova skrajšala. Pred natančno 100 leti, to je l. 1829. je izvajal Ressel svoje prve poizkusne vožnje s »Civetto« v Trstu. Kmalu nato, to je l. 1838. se je uvedel prvi redni parniški promet med Evropo in Ameriko z ladjo »Great Western«. Ta ladja je potrebovala za vožnjo iz Bristola v Newyork 15 dni.

Prvi orjaški oceanski parnik, ki je po veličini za našimi najmodernejšimi velikani le malo za-

ostajal, je bil »Great Eastern«, ki so ga zgradili v letih 1852. do 1857. in je obsegal 27.400 reg. ton. Bil je opremljen z vijaki in s kolesi ter je rabil za pot čez Atlantik 11 dni.

Čudna, nesrečna usoda je spremljala to ladjo od začetka do konca, tako da se z njo že nihče več ni hotel voziti. Takoj po zgradbi je nastala na parniku eksplozija, pri čemer je bilo mnogo mrtvih, med temi sam zgraditelj inž. Brunel. Na prvi vožnji v Ameriko je utonil kapitan in na drugi vožnji je parnik zadel na čer. Na tretji vožnji se je zlomilo krmilo, tako da je orjak dolgo brez brambe blodil po morju. L. 1888. so potem ladjo prodali za staro železo, ko je bila preje položila prvi prekoceanski kabel.

Poslej so se parniki vedno bolj izpopolnjevali in vožnja v Ameriko je trajala v zadnjih letih povprečno po sedem dni. Predzadnji rekord je postavila »Mauretania«, ki je porabila preko Atlantika 5 dni in 3 ure. »Bremen« je sedaj potolklja tudi ta rekord in dosegla povprečno brzino po dobrih 50 km na uro.

Koliko časa bo trajalo, ko bo tudi ta rekord spadal v zgodovino? Kmalu — posebno, če se uresniči zračni promet — nam bo Amerika tako blizu, kakor bi med njo in nami ne bilo oceana.

sie odpotovala širom Evrope. Zlatarjema je slednjič pošla potrpežljivost in ko se je Rosie te dni zopet enkrat pokazala v Parizu, sta odločno zahtevala bisere nazaj. Rosie pa se jima je smejala v obraz in rekla, da je pripeljala s seboj iz Londona 98 kovčegov prtljage, pa ne ve, v katerem so biseri. Nato so preiskali vseh 98 kovčegov, a biserov niso našli, mladi Davis in njegova žena pa sta iznova izginila iz Pariza. Zlatarja grozita sedaj z ovadbo oblastem, a »visoka« družba ima zopet primerno snov za svoje pogovore.

Človeške žrtve na čast zlemu duhu

Pred dalj časom so potegnili iz Rhone pri Lyonu mrtvo žensko truplo s svileno vrvice okoli vratu. Izkazalo se je, da je bila to žena lyonskega odvetnika Hodoyerja. Njena sobarica je izpovedala, da je umorjena imela znanje s prvim duhovnikom v chochinkitskem templju, ki ga je obiskovala. V tem templju se je shajala malikovavska sekta, ki je častila zlega duha. Ker so že preje večkrat našli v Rhoni ženska trupla s svilnatimi zankami okoli vratu, so začeli sumiti, da so v templju zlemu duhu na čast prinašali človeške žrtve — davili ženske in jih nato metali v reko. Policija je tempelj preiskala, a veliki duhovnik je že preje pobegnil. Preiskava je doslej skoraj z gotovostjo dognala, da so se v templju dejansko darovale človeške žrtve.

Nova vitezinja Častne legije

Rdeči trak francoske častne legije je bil dolgo izključno moškimi pridržano odlikovanje. Slavna igralka Sarah Bernhard je dolgo in dolgo hrepnela po njem, predno ga je slednjič dobila. Tudi gospa Curie, ki je s svojim pokojnim možem odkrila radij, je prejela odlikovanje šele v poznih letih. Rdeči trak je prejelo dalje par posebno zaslužnih redovnic. Značilno za posebne francoske razmere je, da podeljuje vlada trak Častne legije materam številnih otrok (take matere, ako so tudi dobre vzgojiteljice, bi pač smeli odlikovati po vseh državah!). Sedaj je prejela rdeči trak dunajska pisateljica Berta Zuckerkandl, hči avstrijskega publicista Szepsa in vdova po znamenitem anatomu Zuckerkandlu, za njene zasluge za francosko književnost. Prevredla je zlasti veliko število francoskih dramatičnih del v nemški jezik.

Zaklad v kačjem gnezdu

Ameriški časopis »Weekly Stamp Magazine« poroča: Pred kratkim sta hotela dva moža prenočiti v zapuščeni koči blizu Oatman Arizona, toda hitreje nego sta vstopila, sta zopet planila ven, kajti v koči je imela svoje domovanje številna družina kače klopotače. Tako nemilo presenečena potnika sta sklenila, da se za uropani nočni počitek maščujeta. Drugo jutro sta podložila dinamično patrono in jo zažgala. Kačje gnezdo se je zrušilo v prah in pepel. Pri tem pa se je pokazala odprtina v napol zasuto klet. Srečolovca sta z vso previdnostjo zlezla skozi odprtino in si ogledala klet. V nekem kotu sta našla okostje mule in na njem dobro ohranjeno sedlo, na katerem je bila privezana poštna vreča iz nepremočljivega platna. V vreči je bilo do 200 pisem, nekatera iz l. 1849., druga pa iz l. 1860. Največ pisem je bilo naslovljenih na poročnika G. H. Whiteackerja od V. stotnije I. kalifornijskega prostovoljnškega polka. Splošno se domneva, da je bil za časa ameriške državljanske vojne v tej samotni koči umorjen in oropan poštni sel, pri čemer je ropar pustil pisma kot papir brez vrednosti nedotaknjena. Sedaj pa predstavljajo prav ta pisma ali bolje znamke na njih pravi zaklad. Vmes so redke znamke, ki so vredne po mnogo tisoč dolarjev. Znamke po pet centov z Washingtonovo glavo sta srečolovca prodala po 750 dolarjev komad; rdeča znamka za pet centov, ki spada v takomenovano poštarstvo serijo, je pa vredna okroglo 7500 dolarjev.

Younggreen, predsednik mednarodnega reklamnega kongresa v Berlinu in vodja ameriške delegacije.

Cestna idila v Haagu: Na klopi Briand, ministra Cheron in Louchet; spredaj Mareau, predsednik Banque de France.

Pravda za najlepši niz biserov

Mortimer Davis, sin mnogokratnega kanadskega milijonarja, je bil dal Kanadi slovo in šel v Evropo iskat novih »pobud« za življenje. Veseljačil in norel je na račun očetove dedščine po zloglasnih pariških in londonskih zabaviščih in se ni zmenil za očetove pozive, naj se vrne domov. Slednjič je svojo norost kronal s tem, da se je poročil z Rosie Dolly, eno izmed obeh mladih madžarskih sester, ki sta prišli iz Budimpešte v Pariz iskat sreče kot artistinji. Oče je zagrozil, da bo sina razdedinil, ako se nemudoma ne loči od plesalke in ne vrne domov. Veseli Mortimer pa očetovi grožnji ni verjel in je kupil svoji ženi dva najlepša niza biserov, ki jih je bilo mogoče najti pri pariških zlatarjih: enega za štiri milijone frankov pri zlatarju Chaumetu, drugega za tri milijone frankov pri zlatarju Pollaku. Vse te bisere si je dala plesalka zbrati v en sam niz, tako da se je lahko ponasala, da ima najlepši in najdragocenejši niz biserov v Parizu. Zato bi tudi ji nihče nič ne mogel, ako bi bil gospod Mortimer šel za bisere gotove denarce. Toda temu ni bilo tako, marveč je mladi Davis podpisal le par menjic v označeni višini. Dediču očeta milijonarja pač vsak rad upa. Tedaj pa je treščilo! V Pariz je došlo poročilo, da je stari Davis razdedinil svojega sina in mu določil »le« letno rento v višini 1.500.000 frankov. Zlatarja sta se spogledala in pobarala gospoda Mortimera zaradi plačila. Namesto odgovora sta Mortimer in Ro-

Autoželeznica

Na Dunaju preizkušajo nove vrste železnice, ki jo nameravajo speljati na tamkajšnji Golovec (Kahlenberg). Vlak bo sestavljen iz avtobusa, ki bo priklopljen na traktor. Vozovi bodo tekli po tračnicah. Autoželeznico je iznašel inž. Plaskal-Hochwall. Denar za zgradbo železnice, ki naj odpre dunajski Golovec tujskemu prometu bo dala ena največjih avstrijskih bank.

Iz dolgega časa sta šli ropat

Policijski predsednik v Indianapolisu je pred kratkim dobil nenavadno pismo. Dve dekleti mu naznanjata, da sta na vsak način hoteli doživeti kaj posebnega, ker jima je postala vsakdanost predolgočasna. Lotili sta se ropanja in drugih zločinov. Ker jima pa vest ne da miru, zato ves plen dajeta v človekoljubne namene. — Ena obeh zločink je policiji že znana.

Veliki Rusi - zaplenjeni

Rimska policija je v več knjigarnah zaplenila dela Dostojevskega, Gogolja, Turgenjeva in Gorkega. Na vprašanje knjigarnarjev je izjavila, da ta dela niso v skladu z današnjim redom in stanjem v Italiji in da lahko škodujejo vzgoji mladine. Vsi prefekti do dobili odredbo, da zaplenijo vsa dela teh avtorjev.

Za duha in srce

Slovensko narodopisje in njega ležave

Narodopisje je dobilo vzmah že v XVIII. stoletju, toda z malimi izjemami so se za naše dežele brigali tedaj le tuji. Pod Avstrijo smo dobili pred sto leti Slovenci svoj muzej in na njem etnografski oddelek, ki pa je moral vpoštevati le Kranjsko in ne jezikovno zaključena ozemlja slovenskega. Agilni vodje muzeja so zlasti zadnjih štirideset let veliko storili za etnografijo, vendar smo dobili samostojen narodopisni muzej šele pred osmimi leti. Zal ima skromno odmerjeno dotacijo in se kljub naporom ne more vzdrževati, kakor bi bilo treba, če se hoče popraviti stoletna zamuda.

Naš etnografski življenj namreč že dolgo časa izumira in marsičesa ne bomo mogli več ohraniti potomcem in znanosti. Danes je skrajni, zadnji čas, da zberemo in ohranimo, kar se še da, in to z lastnimi močmi, s požrtvovalnostjo in darovanjem in ljubeznijo. Kako lepo so drugi narodi skrbeli za ohranitev svojega etnografskega materiala! Severni narodi so si postavili ogromne muzeje, v katerih so postavili na prostem cele kmečke vasi, objudene s kostumiranimi lutkami, vse to iz darov ljudstva. Pri nas pa je za to še vse premalo ali nič smisla. Pride človek v muzej, pa zahteva za staro gorjuško pipo celih desetisoč dinarjev, pisane skrinje rajši prodajajo v inozemstvo, ki bolje plača, starih kosov noš ni dobiti, razen za horendno ceno in tako je obupno gledati, kako prihaja čas, ko niti za denar ne bo več mogoče dobiti, kar bi muzej za zbirko nujno rabil.

Treba je narodne zavednosti in požrtvovalnosti, sicer ne pridemo dalje. Darujmo muzeju saj vas takšne starine itak nimajo več praktičnega pomena, v muzeju se bodo pa kot narodni zaklad hranile potomcem in znanosti, doma vam bo blago brez haska razpadlo! Muzej sprejema noše, pohištvo, orodje, če je značilno ali ornamentirano, vsekakor pa kmečki izdelek in staro, dalje je hvalježen za florise starih hiš, za fotografije hiš, noš, pohištva, keramike, železnih izdelkov — cerkve naj bi darovale stare železne križe, zakaj naj bi se izgubili ti lepi ključavničarski izdelki? Cemu je koristno, če vse to gine brez haska? Pošljite vse to muzeju in koristili boste svojemu narodu. Dobrodošli so zapiski starih pesmi z melodijami, zapiski rečenice, običajev, šeg in navad, plesov, iger in po možnosti muzej trud honorira, stroške povrne.

Skrbimo za svoj etnografski muzej! On hrani naše najdražje, našo narodno dušo, ki se zreali iz narodnega blaga, on je najbolj naš, najbolj slovenski muzej!

*

Mladost, št. 8, glasilo orlovske zveze, prinaša med drugim sledeče: Dr. K. Capuder: Skofu koadjutorju dr. Gregorju Rožmanu. (Govor na slavnosti akademiji 14. julija t. l.) — Franjo Neubauer: Zmagovalec (pesem). — Anton Komar: Fantiči (povest). — Franjo Neubauer: Solnce — ljubav (pesem). — Dr. Fr. Jaklič: Po mnogih zmotah in zabodah (življenje sv. Avguština). — V. D.: Notranec (karakteristika). — P. Krizostom: Ali boš čakal jeseni? (pesem). — Kako delaj (vzgojesloven esej). — Svetovlavlavski orlovski dnevi. — J. Hvale: Mednarodne tekme v Pragi. — D. U.: Kako smo se pripravljali.

Nova Evropa je posvetila številko 3 in 4 od avgusta Gornjemu Jadranu. Obdelujejo se zgodovina, ekonomski, geografski in drugi problemi hrvaškega Primorja.

Kazenski zakonik za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev je pravkar izšel v slovenskem jeziku. Obsega zakon, s katerim se uveljavljajo in uvajajo kazenski zakonik, zakonik o sodnem kazenskem postopanju in zakon o izvrševanju kazni na prostosti, dalje Kazenski zakonik za kraljevino SHS, potem Zakon o pobijanju zlorab v službeni dolžnosti in novi Zakon o zaščiti javne varnosti in reda v državi. Za praktično uporabo zakonov bo izvrstno služilo stvarno abecedno kazalo, ki zaključuje 175 strani obsegajočo knjigo. Knjiga velja s poštnino vred Din 31.50 in se naroča pri Jugoslovanski knjigarini v Ljubljani.

Glasba

Opera »Kraljevič Marko«. Znani polji-ki skladatelj Ljubomir Michal Rogowski biva že tretje leto v Dubrovniku. Dopršil je tod muzikalno dramo »Kraljevič Marko«. Besedilo mu je spisal mladi ruski pesnik I. Goleniščev-Kutuzov, ki je strnil v to svrhu v celoten ep junaške pesmi o kraljeviču Marku. Začetkom prihodnjega leta bodo vpriporile »Kraljevič Marka« varšavska, krakovska in morebiti tudi dunajska opera. Prvotno rusko besedilo je prevedel avtor sam v srbohrvaščino in skladatelj v poljščino. Nadaljnji sotrudniki pripravljajo zdaj tudi češki, francoski in nemški prevod. Jugoslovanska gledališča se do zdaj še niso zanimala za novo opero.

S. Lujza Kozinović: Misa u čast sv. Ignaciju (staroslovenski tekst) za triglasni ženski zbor in orgle. Partitura 20 Din. Naroča se pri usmiljenih sestrah, Zagreb, Samostanska ul. br. 15. Znana hrvaška skladateljica — usmiljenka je posvetila to mašo zagrebškemu nadškofu ob priliki 50letnice njegovega mašništva. Skladba sama je zelo melodiozna, zložena deloma v preprostem polifonem slogu, deloma homofono; iz nje veje blagodejno uplivačo religiozen duh; osebnost skladateljice stopi skromno v ozadje, le tu in tam dobio akordi močnejši osebni poudarek. Tisk je razločen, nekatere tiskovne napake se dajo hitro popraviti; par mest je harmonično nekoliko neokretnih. Maša bo primerna za izvajanje po samostanih, pa morda tudi drugod, kjer imajo dobre ženske ali deške zborce. — M. Tomc.

Ruys van Beerenbroek, novoimenovani nizozemski ministriški predsednik.

MALI OGLASI

Vsake drobna vrstica 1-50 Din ali vsaka beseda 50 par.
Najmanjši oglas 5 Din. Oglas nad deset vrstilo se računa višje.
Za odgovor znak! — Na vprašanja brez znamke ne odgovarjamo.

Službe iščejo

Natakarica
išče mesta na deželi ali v manjšem mestu. - Naslov v upravi št. 8546.

Trgov. pomočnica
želi mesta v špecerijski ali mešani trgovini; gre tudi na deželo. Pod šifro »Dobra pomoč« upravi.

40% vojni invalid
noge, roke, razum zdrav, po novem invalid. zakonu zaščiten, išče mesta: paznika, služe, vratarja ali slično. Kavcije zmožen. Ponudbe na upravo Slovenca pod »Vesten«.

Trgovski pomočnik
mešane stroke, želi mesta v kakšni trgovini. Gre tudi na deželo. Ponudbe na upravo »Slovenca« v Mariboru pod 692.

Kmetško dekle
zdravo, išče službo. Ponudbe na upravo lista pod »Takoj«.

Šofer-vrtnar
mlad, abstinent, išče službo. Naslov pri upravi »Slovenca« pod št. 8724.

Službo dade

Čevljarški pomočnik
dobro izvežban za vsa dela se sprejme na stalno mesto. Hrana in stanovanje v hiši. Travnik Franc, Trebnje.

Modistinja
samostojna moč, se sprejme. Pošljite naslove na oglasni oddelček »Slovenca« pod »Prvovrstna moč« št. 8718.

Kuharsko učenko
sprejme hotel »Tivoli«.

Mlekar, praktikant
z večletno prakso, dovršil mlekarško šolo v Škofji Loki, vešč v sirsarstvu in maslarstvu, želi dobiti ugodno mesto. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 8556.

Šofer

strojni ključavničar
se išče za tovarno na Gorenjskem. Reflektira se samo na izurjenega in treznega vozača z daljšo šofersko prakso, ki je navajen voziti z velikim luksuznim avtomobilom in poleg tega zmožen in pripravljen izvrševati samostojno vsa popravila v tovarni. Znanje slovenske in nemške potrebo. Plača po dogovoru, stanovanje na razpolago. Ponudbe z navedbo dosežanih službovanj in prepisi spricval, po možnosti tudi s fotografijo, na oglasni oddelček »Slovenca« pod »Šofer-ključavničar« št. 8544.

Elektromehanika

ki se razume istodobno tudi na zračno železnico, sprejemmo. Pogoji, udobno stanovanje, mesečna plača po pogodbi, nastop službe takoj. Reflektanti naj se pismenim potom obrnejo na Tupinolo »Meterize« dr. z o. z., Vranjci pri Splitu, Dalmacija.

Kupimo

Vsakovrstno **zlato kupuje** po najvišjih cenah. ČERNE, juvelir, Ljubljana, Wolfova ulica št. 3.

VINSKI KAMEN

kupuje po najboljši ceni **ED. SUPPANZ PRISTAVA**

Prodamo

Brusnice
na drobno in debelo, po najnižji dnevni ceni, se dobijo v trgovini Vlado Turk, Strelška ulica. — Dobava sukcesivna, koncem meseca.

Puhasto perje
kg po 38 Din razpošiljam po povzetju najmanj 5 kg. Potem čisti beli puh kg po 300 Din. L. Brozović, kemiška čistilna perja. Zagreb, Ilica 82.

Pristno vino
rdeče in belo, 100 hl po 5 do 7 Din, se ugodno proda. Šifra: »Dobra kapljica« št. 8703 na oglas. oddel. »Slovenca«.

Kašo,
vedno svež oddaja na debelo veletrgovina **A. VOLK, LJUBLJANA** Resljeva cesta 24.

Stanovanja

Soba
blizu Tabora, se odda. - Naslov v upravi št. 8670.

Čista sobica
se odda. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 8702.

Stanovanje
sobo in kuhinjo iščem. Grem tudi za hišnika. Naslov v upravi pod št. 8722.

Komfort. stanovanje

obstoječe iz treh sob in vseh pritliklin na Miklošičevi cesti, se odda s 1. novembrom o. d. n. 1. oktobrom. - Naslov v inšeriatnem oddelku Slovenca pod št. 8711.

Posestva

Enodružinsko vilo
kupim najraje Zrinskega ali Stare pravde ceste. Naslov se izve v upravi »Slovenca« pod št. 8560.

Obrt

Pokraj. razglednice
izdeluje poceni in dobro fototele Meyer, Maribor, Gosposka ulica 39.

žimnice

modroce, posteljne mreže, želez. postelje (zložljive), otomane, divane in dr. tapetnške izdelke dobite najceneje pri **RUDOLFU RADOVANU, tapetniku**, Krekov trg št. 7 (poleg Mestnega doma).

Vnajem

Trgovina in hotel
v Krapinskih Toplicah, nasproti kopališča, staro vpeljano mesto, se daje v najem takoj v celoti ali posebej moder. zgradba, v pritličju trgovski lokal, s celo opravo, prostor za gostilno (za restavracijo) in vrt brez opreme, v 1. nadst. sobe za tuje, in potrebno zemljišče. - Pismene ponudbe na Jurkovič, Zagreb, Prilaz 6.

Gostilna pri Lojzki
v Litiji, se odda v najem zmoženemu paru ali dvema gospodinjicama. Pogoji dobra kuharica in kapital 20.000 Din za prevzem vina. Reflektira se le na zmožno in solidno osebo. Izve se pri Maksu Lajovicu, Litija.

Dobro vpelj. mesnica
s stalnimi odjemalci se odda v najem. Potreben kapital od 15.000 Din. - Takojšnje ponudbe upravi Slovenca pod »Gotov zaslužek«.

Obrtniški lokal
(delavnica) se takoj odda v najem v sredini mesta na prometnem kraju. Poizve se: Gosposvska cesta 16.

ODDAM samostojnemu krojaču, dobremu delavcu

brezplačno lokal

pod gotovimi pogoji. Ekstencija sigurna. - Ponudbe na naslov: Franjo Černe, veletrgovina, Rače pri Zidanem mostu.

Pouk

Šoferska šola
prva oblast. koncesijon., Camernik, Ljubljana (Jugovojta), Dunajska cesta 36. Telef. 2236. Strokovnjaški teoretični pouk in praktične vožnje na različnih modernih avtomobilih, s pričetkom vsakega prvega.

Dijaki

Uradniška rodbina
sprejme dijaka. Strogo nadzorstvo. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Strogo nadzorstvo«.

Svila vseh vrst

kakor tudi **TRPINOVO PLATNO** po ceni se dobi v **TRKSTILNEM BAZARJU, MARIBOR**, Vetrinjska ulica šte. 15

Razno

Nova Wanderer kolesa

stalno na zalogi pri Pavel Stele, družba z o. z. v Ljubljani, Kapiteljska ul. št. 3. Preprodajalci znaten popust.

Najnovejša

BSA in Wanderer

motorna kolesa na zalogi pri Pavel Stele, družba z o. z. v Ljubljani.

Objava

Pri tuk. komandi se bo dne 29. avgusta 1929 ob 11 dopoldne vršila javna ustmena licitacija za prodajo starih suknjenih, volnenih, platnenih in bombažnih krp ter odpadkov od novega sukna in platna, vsega skupaj 2908 kg in 1358 parov starih čevljev.

Te stvari se lahko pogledajo vsak delavni dan od 9 do 11 dopoldne v tuk. komandi pri rukovalcu skladišča, kjer se dobe tudi pogoji na vpogled. - Kavcija od 1000 Din za domače, a 2000 Din za tuje državljane se ima položiti pred početkom licitacije pri blagajni tuk. komande.

Komanda 8. žandarmerij. puka, E. Br. 8395.

Dober nakup

zviša Vaš promet, zato obiščite

LIPSKI JESENSKI VELESEJ 1929

splošni, tehnični in stavbeni velesej 25.—31. VIII. tekstilni velesej 25.—28. VIII. velesej šprtnih predmetov 25.—29. VIII.

Vsa pojasnila se dobe pri častnih zastopnikih

za ljubljansko oblast: **Stegu, Ljubljana**, Gledališka 8, tel. 2925 — za mariborsko oblast: **dr. Schelchenbauer**, Trg Svobode, Maribor

Ženitbe

Ženitev.

Simpatičen, dobro situiran, naobrazen gospod srednjih let, samski, blizu Ljubljane, želi znanja v svrhu čimprejše ženitve z inteligentno gospodnjo v starosti 25 do 33 let, če mogoče s premoženjem. Želi se čedna zunanost, čista preteklost, znanje gospodinjstva, miren temperament in srčna kultura. - Resne, neanonimne ponudbe s sliko in točnim naslovom poslati na »Publicitas«, Zagreb, Gunduličeva 11, pod značko »Zajamčena tajnost 1001«. Slika se takoj vrne.

Odvetnika dr. Drago Marušič in dr. Viktor Vovk -Ljubljana- sta se preselila

s svojo pisarno iz dosedanjih prostorov v Tavčarjevi ul. 4 v pritličje hiše v Tavčarjevi ulici št. 1

Sorodnikom, prijateljem in znancom naznanjamo, da je Vsemogočni poklical k Sebi našega skrbnega očeta

Alojzija Žerovnika

gostilničarja v Vašah pri Medvodah.

Pogreb pokojnega bo v sredo dne 14. avgusta ob 9 dopoldne od domače hiše v župno cerkev v Preski, kjer bo sv. maša za pokojnega, odtod pa ga spremimo k večnemu počitku na pokopališče v Preski.

Preska, dne 12. avgusta 1929.

Žalujoči ostali.

ŽUPANSTVO OBČINE MEDVODE naznanja žalostno vest, da je gospod

Aloizij Žerovnik

bivši župan, gostilničar in posestnik

včeraj zvečer po dolgi in mučni bolezni preminul. Pogreb se bo vršil v sredo dopoldne ob 9 iz hiše žalosti na farno pokopališče v Presko. Občina ohrani pokojnika v častnem spominu. Medvode, dne 12. avgusta 1929.

MEDNARODNI VELESEJEM V PRAGI

od 1. do 8. septembra 1929

svetovni velesejem na katerem so zastopani narodi in države

Znižana vožnja

za brzovlake in navadne vlake: Jugoslavija 25%, Česloslovaška 33%, Avstrija 25% Pojasnila in legitimacije daje:

Čehoslovaški konzulat, Ljubljana
Aloma Comp., Ljubljana, Aleksandrova 2

Francis Jammes:

Rožni venec v solncu

»Ti si obenem moja hčerka in moja nečakinja, in če so včasih strici preslabotni in prepustljivi napram svojim nečakom, ki se zabavajo, ne bom jaz nikoli dovolj popustljiv napram tvojim muham.«

Dominika si je to zapomnila, in kadar je bilo potreba, se je obrnila na starega mornarja. Res je, da je bila zelo darežljiva in da so bili njeni osebni dohodki, čeprav so bili precejšnji, včasih premajhni za njene izdatke. Vsako stvar je silno izbirečno pregledovala, preden jo je kupila, da celo one, ki jih je dala vsakokrat ob Novem letu za dar staremu vratarju, ki mu je bila nekoč poslala krožnik poln rakov, čemur so se vsi gostje smejali.

Kar v naprej je uganila želje tistih, katerim je hotela kupiti darila. Najrazličnejša darila so šla skozi njene lepe roke, od grelnika za noge, določenega za staro prodajalko na odprti stojnici, pa do ribiškega trnka, o katerem je sanjal invalid v ubožni hiši. Nakupovala je najrazličnejše, od lesenega konja za uboga majhnega dečka, pa do svetilke. Hišni služabnik je prinašal vse te zavoje v njeno sobo, ki je bila videti kot bazar. Njena mati, sestre, sestrice in prijateljice so prišle gledat, ko je odmotavala predmete iz papirja in so se blazno zabavale, ko je pri vsakem novem predmetu Dominika vzkliknila:

»Joj, mama! Kako je to lepo! To pa moram poskusiti!«

Čeprav je bila Dominika nakupila toliko koristnih stvari in igrač za različne reveže, so vendar nje-

ne sestrice in tovarišice dobivale od nje najrazličnejše darove: ena klobuk, druga pero, tretja prstan itd. To leto ni bila pozabila niti očeta benediktinca, kateremu je bila poslala mašno obleko, niti Anete, katera je dobila plašč. Na žalost ji je bilo nemogoče, poslati kakšno stvar malemu Peterčku.

Dominika je bila res čudna narava. Ta otrok, ki se je briga pravkar za najmanjše stvari, kot redovnik v svoji celici, ali mornar na svoji ladji, je bila ista, ki je dve uri po teh veselih smehljajih in tej zabavi šla gor na grič v katedralo Naše ljube Gospe. Kdor je videl to elegantno damo, oblečeno v siv dežni plašč, ne bi sumil, da se nahaja pod tem okriljem krasna roža, za katero so se zanimali mladi gospodje v salonih.

Dominika je molila na tem svetem mestu za vse one, ki so jo posebno zanimali, potem pa za one, ki so Boga žalili in ga s tem dan na dan znova bičali. Ko je bila prižgala svečo v namene malega Peterčka, je odšla na teraso. Nevihta je pravkar izbruhnila nad Marseillem. Na levi je videla morje, ki je visoko valovalo, na desni pa je bilo prav tako valujoče morje: mesto. Nebo je bilo temno in bliski so se bližali. In Dominika je nadalje razmišljala o žalitvah, ki jih je moral pretrpeti naš Gospod, ko je gledala na morskno peno, ki je napadala obrežje. Visoko zgoraj je pa kraljevala Naša ljuba Gospa in zaman se je pena pljunkov vseh stoletij zaganjala na skalo, na kateri je stala. Videla je veliko ladjo, ki se je peljala ven na široko morje. Naša ljuba Gospa je molila. Ni izgubila niti ene kapljice keliha. Naša ljuba Gospa je molila v divjanju vetra. Bilo je to bičanje matere po bičanju sina.

Kronanje s trnjevo krono.

Dominika se je vrnila domov in začela je razmišljati o tretji žalostni skrivnosti, ki je bila tako ozko zvezana s prejšnjo, da sta se v nekaterih točkah krili. Odložila je svoj klobuk in se postavila pred ogledalo iz navade, saj ni bila brez koketnosti. Samo ženska more razumeti to dvojno obnašanje, ki je dovoljevalo Dominiki, da je bila obenem tudi najskromnejša deklica.

Bila je tako vesele, odkrite in zdrave narave, da je njena energija in nedolžnost prav rada kazala lepoto, s katero jo je bilo obdarilo nebo.

— Draga prijateljica, je priznala nekega dne eni svojih tovarišic, ko se je gledala v zrcalo, hudo bi mi bilo, če ne bi bila lepa. Če bi bila cvetica, bi hotela biti najlepša vrtnica, s katero se okraši soba.

In ker se je bala, da je šla predaleč v tem občudovanju same sebe, je dodala:

— Res je, da morejo najlepše rože izdihavati najčistejši duh in da se mora vse rožni grm okoristiti od njega. To je obhajilo svetnikov.

To nedolžno občudovanje same sebe je pa Dominika izenačila kmalu s kako mislijo ali kakim dejanjem. Marsikdo se bo čudil, da je mogla v tem srečo obstojati iskrena pobožnost obenem z oboževanjem samega sebe. Toda človek se moti, če misli, da morajo oni ljudje, ki so poklicani v božjo službo, imeti nadnaravne lastnosti. Majhna napaka je bila pri tej deklici v zvezi z izrednimi krepostmi, ki so jo daleko nadkriljevale.

Tisti popoldan, po obisku katedrale Naše ljube Gospe, se je Dominika, kot smo rekli, spet čisto mehanično postavila pred zrcalo.